

تحصیل رایگان است اما مدرسه رفتن نه!

غزل لطفی

طبق قانون اصل سیام قانون اساسی: دولت موظف است وسایل آموزش و پرورش رایگان را برای همه ملت تا پایان دوره متوسطه فراهم سازد و وسایل تحصیلات عالی را تا سرحد خودکفایی کشور به طور رایگان گسترش دهد و طبق این قانون مدارس دولتی به ارایه امکانات آموزشی رایگان می‌پردازند اما آنچه مغفول مانده این نکته است که تحصیل رایگان است نه مدرسه رفتن! درس خواندن هزینه‌های خاص خودش را دارد؛ تهیه لوازم التحریر، کتاب و جزوه، پوشاک و ایاب و ذهاب و اینها مواردی هستند که باعث می‌شوند امروز شاهد افزایش آمار ترک تحصیل باشیم. در مهر ماه ۱۴۰۰ و با شروع سال تحصیلی شاهد هستیم که به طور مثال؛ در استان سیستان و بلوچستان حدود ۶۰ هزار کودک ترک تحصیل کرده‌اند. این کودکان در خانواده‌هایی زندگی می‌کنند که دیگر توان مالی به مدرسه فرستادن فرزند خود را ندارند و تنها چاره باقی‌مانده، ترک تحصیل است و از طرفی هم درد نان آن‌قدر آنها را به تنگنا انداخته که برای سیر کردن شکم خانواده چاره‌ای ندارند جز سر کار فرستادن فرزندان‌شان. امروز اگر همان موضوع انشای دوران تحصیل را به من بدهند که علم بهتر است یا ثروت؟ با یک جمله پاسخ می‌دهم؛ تا پول نباشد چطور باید به دنبال کسب علم رفت؟ حقیقت این است که بخشی از کودکانی که قرار است آینده‌سازان ایران ما باشند به خاطر مشکلات اقتصادی، کودک کار شده‌اند تا به رفع گرسنگی خود و خانواده کمک کنند و دقیقاً همین‌جا می‌توان علت ازدواج دختران در سنین پایین را نیز بررسی کرد. دخترانی که درس‌خواندن و مدرسه رفتن را به رویا سپرده‌اند و به جای بازی‌های کودکان شده‌اند خانم یک خانه! باید پذیرفت که تامین معیشت، مهم‌ترین نکته در ساختن حال و آینده است و اگر قرار است آینده‌سازانی متخصص در سال‌های پیش رو، کشور را اداره کنند، ابتدا باید بتوانند به مدرسه بروند و این مهم فقط با تحصیل رایگان محقق نمی‌شود. اگر امروز برای بحران ترک تحصیل به عنوان اولویتی اصلی چاره‌ای پیدا نکنیم فردا باید در فکر بحران‌هایی بزرگ‌تر مانند انبوه کودکان کار، کودک‌همسری و بزهکاری باشیم. دختران کم‌سن که خانواده آنها چاره‌ای جز شوهر دادن آنها

